

ת"פ 62025/09/19 - מדינת ישראל נגד לורי שם טוב

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 62025-09-19 מדינת ישראל נ' שם טוב

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לורי שם טוב

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד חן רייז

ב"כ הנאשם, עו"ד שי שקד

הנאשמת בעצמה

גזר דין

רקע

על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר טיעון, הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בבעל חיים, לפי סעיפים 17+2 (א)(1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשס"ד - 1994.

ביום 31/12/18, עת היתה הנאשמת עצורה בכלא "נווה תרצה", שהתה במטבחון והבחינה בחתול שהיה בסמוך למתקן מים קרים. הנאשמת ניגשה אל החתול, בעטה בו פעמיים ודחפה אותו אל מאחורי מתקן המים.

מכות אלה גרמו למות החתול.

בין הצדדים נרקם הסדר טיעון, אשר כלל את הודאת הנאשמת כאמור, הסכמה על עתירה משותפת לעונש ועל הפנייתה של הנאשמת אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת עולה כי היא בת 52, גרושה ואם לשני בנים, שהוצאו ממשמורתה ואינם בקשר עימה. היא מתגוררת עם בן זוג ועובדת כשכירה בתחום ניהול חשבונות.

עמוד 1

בתסקיר מתוארות בהרחבה נסיבות חייה האישיים ונסיבות משפחתיות, לרבות התפוררות מסגרת נישואיה ומאבק קשה ביותר על משמורת הילדים, אשר הסתיים בהוצאתם ממשמורתה והעברתם למשמורת מלאה של האב.

לאחר הדברים האלה עשתה מאמצים ניכרים להחזרת הילדים אליה וסברה כי רשויות הרווחה והחוק גרמו לה עוול ניכר. פעילותה ברשתות השונות ובתקשורת הביאה לחשדות כלפיה, בין היתר, באשר להתנהגות פוגענית כלפי גורמים מרשויות אלה והביאו בין היתר למעצרה, נשוא הליך זה.

ההליך הפלילי האחר בעניינה עדיין מתנהל וכולל סעיפי אישום רבים. הנאשמת היתה במעצר בשל הליך זה במשך כשנתיים.

שירות המבחן מציין כי הנאשמת מוכרת לו משני הליכים קודמים בעניינה, בהם הורשעה בעבירות של אלימות כלפי שוטרים ופקידת סעד וכן של פגיעה בפרטיות, כמו גם מההליך האחר בעניינה שעדיין מתנהל. התרשמות שירות המבחן היא כי ברקע למעשיה עמדה הוצאת ילדיה מחזקתה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת כוחות תפקוד ויציבות ואולם במצבי לחץ וקונפליקט, כאשר רצונותיה וצרכיה אינם נענים. היא פועלת בתוקפנות, אימפולסיביות ותוך קושי לראות את הצד האחר ולהכיר בהשלכות של מעשיה. הנאשמת מייחסת אחריות לגורמים אחרים, בעלת מודעות עצמית נמוכה בעלת העדר הענות לתהליכים טיפוליים ומתקשה לתת אמון באחרים.

שירות המבחן תאר את המלצותיו באשר להליך האחר המתנהל נגד הנאשמת וציין כי לאחר שחרורה ממעצר, נותק הקשר עימה. הנאשמת עצמה השליכה את אי שיתוף הפעולה שלה עם שירות המבחן בזמן פיקוח המעצר על קצינת המבחן שטיפלה בה אותה עת.

מגורמי הטיפול בשב"ס התקבל מידע כי במהלך מעצרה השתתפה הנאשמת בקבוצת 12 צעדים בחינוך וכן בשיחות פרטניות עם עו"ס. היא נמצאה כלא מתאימה להשתלב בקבוצה לשינוי דפוסים.

העבירה נשוא דיון זה בוצעה במהלך מעצרה הנזכר. שירות המבחן סבור כי הנאשמת מכחישה היבטים אלימים בעצמה, כפי שנעשה גם בעבר ומדובר במוקד סיכון מרכזי הדורש התייחסות.

צוין כי הנאשמת, אמנם, הביעה רצון מילולי להשתלב בטיפול לצורך בירור המניעים לביצוע העבירה, אך נוכח עמדתה המכחישה קושי בשליטה בתוקפנותה, התרשם שירות המבחן כי מדובר בעמדת המבטאת חוסר הבנה לאלימות שבביצוע העבירה וחוסמת טיפול יעיל בנושא.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת שיתפה פעולה באבחון זה, התייחסה למעשיה האלימים וביטאה בושה ואשמה, לצד הבנה כי מדובר במעשה חמור. עם זאת, בלט כי על רקע מאפיינים אישיותיים וחוסר אמון ממושך בממסד, היא הדגישה את החלקים המתפקדים והחיוביים, לצד צמצום קשייה והפחתה מהבעייתיות המתמשכת בהתנהגותה המאופיינת באלימות.

סביב העבירה נשוא הדיון ניכרת קבלת אחריות מסויימת ובושה במעשה. בהרחבת בחינה זו, בלטו, עם זאת, ייחוס אחריות ופוגענות לזולת, תפיסת עצמית קורבנית והשרדותית, הכחשת חלקים אלימים, חשדות ניכרת, העדר אמפתיה והשלכת תוקפנות על האחר.

שירות המבחן התרשם כי מדובר במנגנון נוקשה, אשר ניסיונות טיפוליים לאורך השנים, על מנת להגמיש עמדותיה והגנותיה - כשלו.

בשיקול מכלול הפרמטרים הצריכים לעניין, סבור שירות המבחן כי במצבה של הנאשמת קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה וחומרת האלימות, אם תחזור על עצמה, צפויה להיות בעוצמה גבוהה.

שירות המבחן סבור כי טיפול בשירות המבחן לא יקדם הפחתה בסיכון הגבוה, וזאת לאור רמת החשדנות הגבוהה, הדפוסים הנוקשים והקושי להכיר בחלקים האלימים והפער הקיים בין הצהרותיה החיצוניות של הנאשמת לבין יכולותיה.

לאור הסיכון הגבוה, ממליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטית שתשקף את חומרת המעשים, לצד ענישה מרתיעה.

טיעוני המאשימה

המאשימה הפנתה אל התסקיר ואל התרשמות שירות המבחן ממעשיה ומאישיותה של הנאשמת. ועוד הדגישה כי שירות המבחן התרשם מהנאשמת כמי שצפוי ממנה סיכון גבוה להישנות אירועים אלימים ובעוצמה גבוהה.

המאשימה הפנתה אל הענישה הנוהגת במקרים מעין אלה וציינה העונש הנוהג הוא מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות ואף הציגה פסיקה ברוח זו.

התביעה נימקה את הגעתה להסדר הטיעון בכך שמדובר באירוע נקודתי ולא בהעללות מתמשכת וכי הנאשמת שהתה במעצר תקופה ממושכת. עוד נעשתה התחשבות בנסיבותיה האישיות הקשות והמורכבות של הנאשמת, ולאור כל אלה עמדתה העונשית של המאשימה שהיא, כך לדבריה, מקלה עם הנאשמת.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת שני חודשי מאסר בפועל שיווצו בעבודות שירות ולצד עונש זה קנס של אלפי שקלים, שיהא בו כדי לאזן את הענישה המתחשבת בענין המאסר.

טיעוני ההגנה

מטעם ההגנה העיד מר משה שלם, שהוא בן זוגה של הנאשמת מזה 12 שנים. העד סיפר על תקופת המעצר הממושכת מאוד של הנאשמת שהיתה קשה וגם מבחינה רגשית. מצבה הסוציאו אקונומי של הנאשמת קשה והיא מצוייה בפשיטת רגל, ללא רכוש. אין לנאשמת קשר עם ילדיה או עם הוריה ואף לא עם חברותיה. ההליך המשפטי בעניינה טרם הסתיים.

לגבי האירוע נשוא התיק דנן, ציין העד כי הוא חריג ביותר ואינו אופייני כלל וכלל לנאשמת. הוא סיפר כי היא נוהגת לדאוג לחתולי רחוב, להאכילם ולהביאם הביתה.

עוד סיפר העד כי לאחר שחרורה ממעצר, החלה הנאשמת לעבוד והיה חשוב לה לעשות כן גם בתקופות הקורונה.

העד סבור כי הטלת עבודות שירות על הנאשמת תנתק אותה ממסלול השיקום בו היא החלה ומצליחה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי בעקבות אירוע זה ונקיטת ההליכים נגד הנאשמת היא סבלה מהתבטאויות פוגעניות ביותר ברשתות.

עוד הפנה אל צו כינוס פשיטת רגל בעניינה של הנאשמת וכן אל פקודת נציבות בתי הסוהר האוסרת על החזקת בעלי חיים במתקני הכליאה.

ב"כ הנאשמת ביקש שלא ליתן משקל ממשי לתסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו, באשר עסקינן במקרה ברור בו אין אמון כלשהו בין הנאשמת לשירות המבחן. הוא הדגיש כי למרות הערכת שירות המבחן, הרי שמאז שוחררה הנאשמת ממעצר היא אינה מעורבת בתיקים חדשים כלשהם. הוא הביע הסתייגות מקביעת שירות המבחן באשר להתנהגות אלימה נוהגת של הנאשמת וציין כי אף ההליך התלוי ועומד נגדה אינו עוסק בעבירות אלימות דוקא.

ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב במצב בו היתה שרויה הנאשמת בעת ביצוע העבירה, בהיותה במעצר קשה מזה זמן רב ובהיות המעשה ספונטני וחד פעמי.

ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב בתיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום, בהתנהגותה של הנאשמת לאחר שחרורה ממעצר, בניסיונה לשקם עצמה, ולשמור על יציבות תעסוקתית.

לדבריו, שליחתה של הנאשמת לביצוע עבודות שירות תגדע מסלול זה ותביא לפיטוריה מעבודתה, אותה השיגה בעמל רב.

ב"כ הנאשמת אבחן את הפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה וציין כי הענישה הנוהגת למקרים מעין אלה פחותה. הוא הציע מתחם ענישה נמוך יותר שתחילתו במאסר מותנה והציע לגזור על הנאשמת של"צ, מאסר מותנה וקנס.

בדברה האחרון הביעה הנאשמת חרטה על שארע וסיפרה על ניסיונה להשתקם לאחר שחרור ממעצר.

מרשם פלילי

הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשמת ממנו עולה כי לחובתה שתי הרשעות קודמות - האחת משנת 2015 בגין עבירות שבוצעו בשנים 2009-2010 ועניין שיבוש מהלכי משפט ותקיפת עובד ציבור. הנאשמת נדונה לשל"צ ולמאסר מותנה. ההרשעה האחרת היא משנת 2017 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2014 וענינה פגיעה בפרטיות. הנאשמת נדונה למאסר מותנה ולתשלום פיצוי.

דין

מעשיה של הנאשמת חמורים ויש בהם פגיעה ממשית בערכים מוגנים - השמירה על בעלי חיים חסרי ישע מפני פגיעה והתעללות.

הנאשמת מצאה לפגוע בחתול, חסר ישע ופגיעתה בו היתה ממשית ועוצמתית, עד כי מעשיה הביאו למותו של החתול.

בטיעונים לעונש נטען במרומז כי הנה אחזקת בעלי חיים במתקני מעצר ומאסר אסורה על פי נוהלי שב"ס.

גם במצב דברים כזה אין כל הצדקה לפגיעה בחתול חסר ישע. אם סברה המתלוננת כי החזקתו או הימצאותו של החתול במתקן הכליאה בו שהתה אסורה, היה עליה להביא הדברים בפני הנהלת מתקן הכליאה.

בוודאי שאסור היה לנאשמת ליטול את הדין לידיה ולפגוע בחתול, מה גם שהפגיעה בו לא היתה על מנת להביא להרחקתו ממתקן הכליאה, אלא להרחקתו למרחק מסוים ועל כן גם עובדתית לא היתה כל הצדקה למעשים אלה.

החומרה שבמעשים נמדדת הן על פי מהותם - עצם הפגיעה בבעל חיים והן על פי עוצמתם - פגיעה שהביאה למותו של בעל החיים.

מתחם הענישה הראוי למקרים מעין אלה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל.

הובאה בהרחבה עמדתו של שירות המבחן באשר למעשיה של הנאשמת, נסיבותיה, רקעה והסיכון העתידי הנשקף ממנה. אמנם, שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוטלת אחריות מסויימת על המעשים וחשה בושה, אלא שבצד אלה ציין כי יש לה תפיסה קורבנית והיא מטילה אחריות על האחרים. דפוסי התנהגות נוקשים אינם מאפשרים שילובה בהליך טיפולי יעיל וכן, כאמור, ציין שירות המבחן כי נשקף מהנאשמת סיכון עתידי לביצוע מעשי אלימות ואף בעוצמה ממשית.

לחובת הנאשמת שתי הרשעות קודמות והאחת מהן אף בעבירות שעניינן אלימות.

עם זאת, שקלתי את הודאתה של הנאשמת ואת נטילת האחריות בבית המשפט, וכך גם את החיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך.

שקלתי את רקעה האישי של הנאשמת ואת נסיבותיה האישיות והמשפחתיות, כפי שעלו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן וכן את העובדה כי בעת הרלבנטית לכתב האישום שהתה במעצר מזה זמן רב והיתה תחת לחץ.

עוד הבאתי בחשבון כי מאז ביצוע מעשים אלה לא היתה הנאשמת מעורבת במעשי עבירה נוספים וכי מאז שחרורה ממעצר עשתה מאמצים ניכרים לשיקום דרך חייה ולתעסוקה יציבה.

לולא כל אלה היה מקום להטיל על הנאשמת עונש חמור בהרבה מזה שיוטל עליה.

יצוין לענין זה כי המאשימה נקטה בעתירה מקלה לענין עונשה של הנאשמת, אף בהתחשב בכל הנסיבות לעיל, אלא שעל בית המשפט לכבד, ככלל ולמעט מקרים חריגים ביותר את עתירתה של התביעה ולא להחמיר מעבר לכך.

סוף דבר

אני גוזרת על הנאשמת שני חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, כעולה מחוות דעתה של הממונה על עבודות השירות.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 15/2/22 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המנהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור הנאשמת עבירה בה הורשעה.

קנס בסכום של ₪ 2,000 או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/3/22 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ב, 26 ינואר 2022, במעמד הצדדים.